

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**, IČO 04706498
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno
insolvenční správce společnosti FAU s. r. o., IČO 49610431
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2018, č. j. 52461/18/5100-41453-712140

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 7. 2. 2017 vydal Specializovaný finanční úřad (dále též „správce daně“) šest dodatečných platebních výměrů, jimiž daňovému subjektu FAU s. r. o. doměřil daň z přidané hodnoty (dále též „DPH“) za zdaňovací období květen až říjen 2013. Odvolání daňového subjektu proti těmto dodatečným platebním výměrům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017, č. j. 41871/17/5300-22442-711492. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu vedenou Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 29 Af 92/2017.
2. V mezidobí správce daně dne 27. 3. 2017 vydal šest platebních výměrů (č. j. 58681/17/4300-12711-109964, č. j. 58707/17/4300-12711-109964, č. j. 58714/17/4300-12711-109964, č. j. 58722/17/4300-12711-109964, č. j. 58750/17/4300-12711-109964, a č. j. 58758/17/4300-12711-109964), jimiž daňovému subjektu FAU s. r. o. předepsal úroky z prodlení za doměřenou DPH za zdaňovací období květen až říjen 2013 v celkové výši 97 087 721 Kč. Odvolání, jimiž daňový subjekt brojil proti těmto platebním výměrům na úroky z prodlení, žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 22. 11. 2018, č. j. 52461/18/5100-41453-712140. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce po rekapitulaci shora uvedených skutkových okolností uvedl, že předmětné úroky z prodlení byly předepsány jako příslušenství DPH doměřené dodatečnými platebními výměry ze dne 7. 2. 2017. Tyto dodatečné platební výměry jsou v rozporu se zákonem. Správce daně řádně nezjistil skutkový stav věci, a v návaznosti na nesprávná skutková zjištění dospěl k nesprávným právním závěrům. Bližší podrobnosti jejich nezákonnosti jsou uvedeny v samostatně podané žalobě. S ohledem na akcesorickou povahu úroků z prodlení, které ve smyslu § 2 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, sledují osud daně, jsou kvůli nezákonnosti dodatečných platebních výměrů na samotnou daň nezákonnými i související úroky z prodlení. Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Ve vyjádření k žalobě ze dne 28. 4. 2022 žalovaný v první řadě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Následně uvedl, že žalobní argumentace směřuje spíše k nalézacímu řízení a k vydání dodatečných platebních výměrů na DPH. Z povahy řízení ohledně vydání platebních výměrů na úrok z prodlení plyne, že v něm může daňový subjekt pouze tvrdit, že daň uhradil včas, že počet dnů prodlení byl odlišný, nebo že konečná suma úroku numericky neodpovídá. Sankce v podobě úroku z prodlení vzniká *ex lege* (§ 252 daňového řádu), přičemž správce daně nemůže správním úvahou ovlivnit, zda či v jaké výši bude uložena. Odvolací orgán je pak oprávněn v odvolacím řízení toliko zkoumat, zda úrok vznikl a zda je vypočten ve správné výši. Platební výměr na úrok z prodlení má deklaratorní charakter, povinnost hradit daný úrok není založena jeho vydáním, nýbrž přímo zákonem. Podkladové dodatečné platební výměry na DPH byly vydány na základě výsledku daňové kontroly, jejich zákonnost pak byla pravomocně osvědčena v odvolacím řízení. Nejsou tudíž nezákonné a správce daně z nich správně

vycházel vázán principem presumpce správnosti a zákonnosti rozhodnutí správního orgánu. Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

5. Soud bez nařízení jednání [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“)] přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
6. V dané věci je předmětem sporu zákonnost úroků z prodlení, které byly daňovému subjektu předepsány jako příslušenství DPH doměřené mu šesti dodatečnými platebními výměry ze dne 7. 2. 2017. Žalobce v nyní projednávané žalobě poukazuje toliko na nezákonnost právě těchto dodatečných platebních výměrů, jimiž byla daňovému subjektu doměřena samotná daň. V dané souvislosti pak poukazuje na akcesorickou povahu předmětného příslušenství.
7. Ve vztahu ke stanovené dani je úrok z prodlení sekundárním nárokem, který je existenčně spjatý s povinností uhradit samotnou daň. Úrok z prodlení je příslušenstvím daně, a sleduje její osud (§ 2 odst. 5 daňového řádu). Pokud byly úroky z prodlení daňovému subjektu sděleny samostatnými platebními výměry, musí veškerá polemika s tím, zda byla samotná daň stanovena správně a v souladu se zákonem, proběhnout v rámci přezkumu rozhodnutí o stanovení daně, nikoliv v rámci přezkumu rozhodnutí o sdělení úroků z prodlení, které na rozhodnutí o stanovení daně toliko navazují. V rámci přezkumu platebních výměrů, jimiž byly daňovému subjektu sděleny předpisy úroků z prodlení, nelze přihlížet k námitkám proti zákonnosti pravomocných rozhodnutí o stanovení daně (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004-62, č. 1182/2007 Sb. NSS, ze dne 4. 4. 2013, č. j. 7 Afs 51/2012-42, ze dne 4. 10. 2018, č. j. 10 Afs 115/2017-37, či ze dne 15. 4. 2020, č. j. 1 Afs 9/2019-35, bod [20]; www.nssoud.cz).
8. Rozsah přezkumu platebního výměru na úrok z prodlení odvolacím orgánem i soudem je tedy oproti přezkumu platebního výměru na stanovení daně limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda úrok z prodlení mohl být vůbec předepsán (zda pro jeho předepsání existuje právní důvod), zda byl předepsán ve správné výši a za relevantní dobu. Námitky vztahující se k otázkám, které byly (a měly být) předmětem řízení o stanovení daně, resp. k otázkám týkajícím se zákonnosti dodatečných platebních výměrů, jimiž byla daňovému subjektu stanovena DPH za shora označená zdaňovací období, nemohly proto být předmětem přezkumu v nynějším řízení. Jimi se zdejší soud zabýval v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvolání proti těmto dodatečným platebním výměrům (řízení vedeno pod sp. zn. 29 Af 92/2017). Rozsudkem ze dne 1. 7. 2022 však soud tuto žalobu zamítl.
9. V nyní souzené věci žalobcem uplatněná argumentace v celém jejím rozsahu směřovala ke zpochybnění existence povinnosti daňového subjektu uhradit doměřenou DPH. Tato povinnost byla založena rozhodnutími o doměření daně daňovému subjektu, a příslušná rozhodnutí byla právními tituly pro sdělení předpisů úroků z prodlení. Pokud nedošlo ke zrušení těchto primárních rozhodnutí, nemohou být žalobcova tvrzení o jejich nezákonnosti v nyní vedeném řízení z povahy věci úspěšná. Tato rozhodnutí zrušena nebyla, žádnému z žalobcem uplatněných opravných prostředků nebylo vyhověno. Nutno

tedy dospět k závěru, že k předpisu předmětných úroků z prodlení byl zákonný důvod. Jiné námitky vůči předepsaným úrokům z prodlení žalobce nevznesl.

V. Závěr a náklady řízení

10. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. Z těchto důvodů žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 1. července 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu